

Žalm 91

Kdo ochrany nejvyššího

Ženeva 1551

1 Kdo o - chra - ny Nej - vyš - ší - ho v skrý - ši je - ho u - ží -- vá,
ten v stí - nu Vše - mo - hou - cí - ho bez - peč - ně od - po - čí -- vá.

Pro - to i já ří - kám Pá - nu v kaž - dý čas s do - věr - no - stí:

Tys hra - dem mým, tys mou schrá - nou, já na to - bě mám do - sti.

2. On mě z osidla lstivého lidských ošemetností
i z pokušení každého vytrhne svou mocností,
nadto mě jistě chce ukrýt pod brky křídla svého,
jak pavězu vždy budu mít pravdu všech slibů jeho.
3. Proto přístrachu nočního nebudu se už lekat
a ve dne létajícího šípu se už obávat,
ni jaké morové rány nečekaně hubící,
ni zhouby na všechny strany žádného nešetřící.
4. Kdybych po boku svém tisíc náhle viděl poklesnout,
po pravici své stokrát víc, mne nemá to zasáhnout:
A tu já, cele zachován, očima svýma spatřím,
jakou může odplatu Pán dávat bezbožným a zlým.
5. "Poněvadž Boha samého, mé věrné útočiště,
zvolils za ochránce svého vždycky na každém místě,
nestihne tebe nic zlého, ani se nepřiblíží
pád žádný ke stánku tvému a nic ti neublíží.
6. On andělům přikáže svým, aby tě ostříhali
a chránili před pádem zlým, na rukou nosívali.
Ty lva i hada pošlapeš, já, Bůh, tě vždy vyslyším,
vysvobodím ze soužení, oslavím a vyvýším."

J.Strejc / S.Radechovská